

Hazánkban üdült Cyrankiewicz

A Lengyel Népköztársaság kormányának elnöke Fock Jenőnek, a Minisztertanács elnökének meghívására családjával Magyarországon üdült. Balatoni programja során több alkalommal találkozott Fock Jenővel, a kormány elnökével. Elutazása előtt Fehér Lajos, az MSZMP PB tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese vacsorát adott tiszteletére. Részt vett a vacsorán Tadeusz Hanuszek, a Lengyel Népköztársaság magyarországi nagykövete is. (MTI)

Magyar — NDK javaslat

Az NDK úttörő-szövetségének központi fúvószenekara, amely a pécs-gyárvárosi úttörőzenekar meghívására két héti Magyarországon vendégszerepelt, csütörtökön hazautazott. A magyar és az NDK-beli zenekar vezetői megbeszélést folytattak szorosabb együttműködésükről és ennek során érdekes javaslatokat tettek: rendezzék meg Pécsen a szocialista országok úttörő-zenekarainak fesztiválját. A két zenekar vezetői javaslatukat eljuttatták a bolgár, lengyel és szovjet úttörő-zenekaroknak, s egyben meghívják őket a tervezett fesztiválra. (MTI)

Jól működik a társadalmi ellenőrzés Tanácsülés a II. kerületben

A szegedi II. kerületi tanács, tegnapi ülésén dr. Várkonyi László tanácsstag elnökletével megtárgyalta az ipari és kereskedelmi bizottság, valamint ennek albizottsága munkájáról készült beszámolót. A Móczó Istvánné ab-elnök által előterjesztett beszámoló és a vitában felszólaltak véleménye szerint sokat jelentett az elmúlt két és fél év alatt a kiskereskedelem és az ipari szolgáltatások fejlődésében a társadalmi ellenőrzés. Javaslatok hangzóttak el, hogy az állandó bizottság az ellátatlan és a kevésbé ellátott területek számba vétele alapján készítsen több évre szóló tervet, amelyet a hatóság elsősorban vehet figyelembe ipari és kereskedelmi engedélyek kiadásakor. A tanácsülés elismerését fejezte ki az állandó bizottság és albizottság eddigi tevékenységéért, majd a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

Ezután dr. Kerepesi József a végrehajtó bizottság titkára tájékoztatta a tanács tagjait a legutóbbi választások óta tartott tanácsági beszámolókat tapasztalatairól.

A tájékoztató elfogadása után Hévézi János pénzügyi osztályvezető a költségvetési, dr. Kerepesi József vb-titkár pedig a fejlesztési pénzügyi terv első félévi teljesítéséről számolt be. A beszámolót a tanács elfogadta.

A napirenden szereplő előterjesztések megtárgyalása során felszólaltak: Solymosi Lajos, Vigh István, Nagy

Országos ünneplés az alkotmány napján

Munkás-paraszt találkozók, ünnepi nagygyűlések, üzemavatások augusztus 20-án

Alkotmányunk 20. születésnapját országsszerte bensőséges ünnepeken tisztelték meg a dolgozó nép. Nagygyűléseken, hagyományos munkás-paraszt találkozókon, népünnepélyeken és avató ünnepségeken fejezte ki tiszteletét a dolgozó nép hatalmát biztosító alkotmány iránt. Ezen a napon Baranyában, Szigetvárott 220 millió forintos költséggel felújított konzervgyárat avattak, Pécsváradon az államalapító I. István emlékére állítottak mellszobrot, Zalaegerszeget szabadtéri olajipari múzeumot nyitottak, Mezőtúron felavatták az új sportkombinátót, Bábolonán 180. évfordulóját ünnepelte a híres gazdaság, Debrecenben virágkarnevált rendeztek, Szarvason a népek barátságának jegyében rendezték meg a nemzeti-ségeket találkozókat.

Több vidéki ünnepségen a párt és a kormány vezetői beszéltek a népes nagygyűléseken. Orosházán a hagyományos szövetkezeti napon Nyers Rezső, Miskolcon, a Hősök terén Komócsin Zoltán, Tolnában Kállai János, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai mondtak beszédet az ünnepi nagygyűlésen. Sellyén dr.

Erdei Ferenc, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának főtitkára, Zalaegerszeget Cseterki Lajos, az Elnöki Tanács titkára mondtak ünnepi beszédet. Budapestén egész napos ünnepi programmal emlékeztek meg augusztus 20-áról a honvédelmi nap keretében hagyományos vízi- és légi parádét rendeztek, este pedig tűzijátékkal köszöntötték az alkotmány születésnapját. Az ünnep kiemelkedő eseménye volt a Kossuth téri zenés őrségváltás az állami zászlónál, majd csütörtökön a zászlólevonás a Parlament előtt és Gellérthegyén.

Szegeden és a szegedi járásban is számos ünnepségen, munkás-paraszt találkozókon emlékeztek meg az alkotmány törvénybeiktatásának évfordulójáról. A szegedi járási ünnepi hangulatából helyszűke miatt csak néhány községet emelünk ki, hogy érzékeltessük az ünnep jelentőségét. Kistelek, Domaszék, Algyő, Zákányszék, Sövényház, Zsombó, Kiskundorozsma, Baks — szinte önkényesen kiválasztott községek.

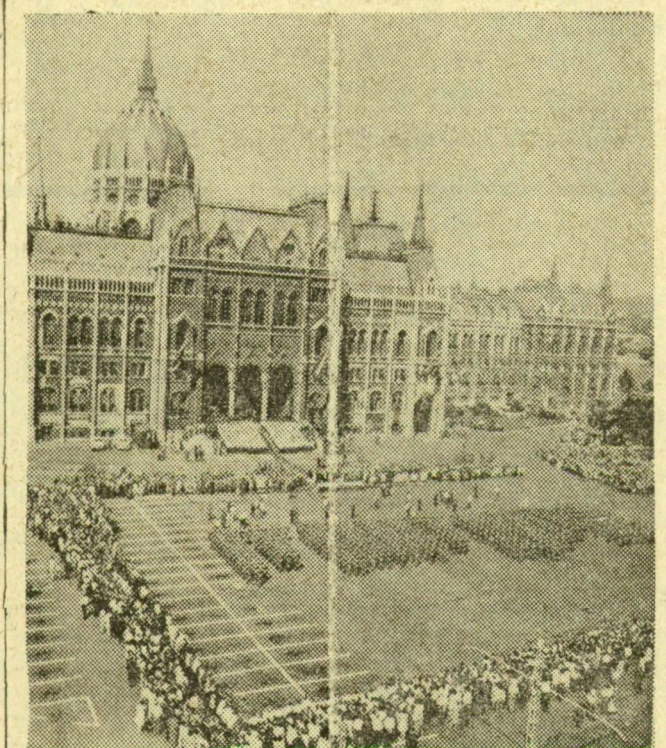
Kisteleken a szövetkezeti napok záróakordja esett egybe az alkotmány-napi ünnepséggel. Több mint 4 ezren vonultak fel díszes

menetben, hogy meghallgassák Csápenszki Istvánnak, a szegedi járási pártbizottság első titkárának ünnepi beszédét. Domaszéken hasonlóan szép felvonulás előzte meg a nagygyűlést. Sövényházán, Tápén és Újszentivánon pedig ünnepi tsz-közgyűlés kapcsolódott az alkotmány-naphoz. Zsombón teljesen berendezett, új négytantermes iskolát avattak, Kiskundorozsma az új lakótelepre vivő út és a három hónap alatt felépült üzemház felavatásával tették még emlékezetesebbé a napot. A baksi termelősövetkezeti gazdák bolgár vendégek társaságában ünnepeltek, ugyanis a Magyar-Bolgár Barátság Tsz meghívására háromtagú delegáció érkezett a faluba. Vaszil Bogdanovnak, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövetének vezetésével.

A nagygyűléseket mindenütt kulturműsor követte, s a zánkányszékie különösen büszké lehetnek a színvonalas műsorra, és arra az eleven népköztársasági címerre, amelyet búzakalászikból és pompás mezei virágokból készítettek el augusztus 20-ra.

Este mindenütt hagyományos, hangulatos alkotmány-napi ünnepség, bál zárta az augusztus 20-i programot.

Tisztavetési ünnepség

Az alkotmány ünnepén a Parlament előtt először rendezték meg a különböző katonai főiskolák nyilvános tisztavetési ünnepségét. Az avatáson ott volt Biszku Béla, az MSZMP PB tagja, a KB titkára, Czinege Lajos vezérezredes, honvédelmi miniszter, s a politikai és a társadalmi élet más vezetői.

A parancs ismertetése után került sor az ifjú tisztek fogadalomtételére, amelynek elhangzása után Czinege Lajos mondtat beszédet.

A képen: az avatásra felsorakozott egységek.

Helyiipar tegnap és ma

Helyiipar. Ne tagadjuk: az elmúlt másfél-két évtizedben némi lebecsülő hangúly vegyült a kifejezésbe. A gyakorlati következmény: erőteljes megkülönböztetések a bérszínvonalban, az anyagellátásban, az értékesítésben. S mégis: a hátrányos bánásmód ellenére a helyiipar dinamikus fejlődő ágazatnak bizonyult. Ma 15 százalékkal részesedik a nemzeti jövedelem előállításában.

A helyi és sajátos igények, s nem különben a speciális foglalkoztatási gondok kielégítésében döntő szerepe van a helyiiparnak. Ha azonban összegezzük a helyiipari vállalatok tevékenységét, messze meghaladják azt, amit helyi, lokális szerepként értékelhetnénk. A tanácsai vállalatok száma országosan megközelíti a háromszázat, a foglalkoztatottak pedig 130 ezres sereget alkotnak. A teljes termelés meghaladja a 19 milliárd forintot. A fa- és cipőiparban dolgozók fele helyiipari vállalatoknál tevékenykedik, az ország kenyérszükségletének kilencven százalékát helyiipari vállalatok elégítik ki, a lakáskarbantartások 80-85 százalékát a tanácsok építőipari vállalatai végzik... A kisipari szövetkezetek száma mintegy 780, a foglalkoztatottaké pedig kétszáz ezer fölött van, a termelési érték 17 milliárd forintra rúg... Minden negyedik ipari dolgozó helyiipari vállalatnál van.

A példák beszédesek. S még inkább azok, ha hozzátesszük: a tanácsai vállalatok évente átlagosan 6-8 százalékkal növelték termelésüket, s a szövetkezeti ipar 1968 első félévében kilenc százalékkal termelt többet, mint 1968 hasonló időszakában, míg az egész ipar egy százalékkal növelte csak termelését. A minisztériumi iparét meghaladó fejlődési ütem, valamint az, hogy a helyiipari vállalatok jövedelmezősége relatíve nagyobb, mint a nagyiparban, mert azonos termeléshez egy negyed, egyhatod állóeszközt vesznek csak igénybe — nem mélyben rejlik, nehezen kiásható okok következménye. A helyiipar — nagyon kevés kivételtől eltekintve, mint például a vízművek — vállalatai a régi mechanizmusban éppúgy, mint napjainkban — ahogy azt szellemesen valaki megfogalmazta — „nyakukon a késsel” dolgoztak. Azaz: a piaci kereslet döntően hatott tevékenységünkre, ritka esetekben engedhették meg azt a luxust, hogy ne megrendelésre, hanem raktárra termeljenek, s ez az örökös készenlét pozitív gazdálkodási vonások kialakulását segítette — segíti napjainkban — elő.

A nagyüzem-kiszürem párhuzam és összevetés mindkét fél számára tanulságos. Kétségtelen: a helyiipari vállalatok nem versenyezhetnek a nagyüzemek korszerűbb állóeszköz-állományával, megszilárdult termelési szervezettel, de versenyársak — mégpedig győztesek — olyasmiben, mint a kézzel előállított exkluzív termékek, a kis sorozatok, a piaci igények kielégítésére való gyors átállás. Vagy abban, hogy: helyben termelnek valamit. Például kenyert. Mert kiderült, elsiertt volt a kisebb sütőüzemek fölszámolása, a túlzott koncentráció, s ezért kézik a kenyér szállítása, ezért kevés a szállítójármű stb. Vagy abban, hogy elvégzi a „kis-munkát” is — az építőipari vállalatok például —, azokat, amelyekre még a kijelölések idején sem akadt minisztériumi iparhoz tartozó megvalósító. Mindezek, s sok más tényező egyike, nem lényegtelen következménye, hogy a legutolsó ilyen természetű számítások szerint — 1965-re értve — az egy forint lekötött eszközre jutó megtermelt nemzeti jövedelem a tanácsai iparban 0,87, míg a minisztériumi iparban 0,48 Ft volt.

A gazdasági reformmal járó változások a helyiipart is hatásuk alatt tartják. A jelentős eredmények mellett néhány kedvezőtlen tapasztalat is akad. Így például a nagy bérhányad miatt a csekély mértékű fejlesztési alap képződés, az ágazati irányítás bevezetése után a piacutató, távlati műszaki fejlesztői munka átmeneti megrekedése. Ezek néhány helyen olyan benyomást keltettek, mintha a helyiipar távlati eltűnésben lennének. A reform — még ha szabályozói nem is minden esetben igazolják ezt — éppen az ellenkezőjét célozza. A tanácsoknak a helyi iparpolitika alakításában adott döntő szerep ékesen bizonyítja ezt, s az is, hogy a reform előtti évekhez képest a kétszerezésre növekedett a helyiipar fejlesztésére nyújtott állami támogatás. Tény, hogy a helyiiparnak van mit tanulni a nagyüzemi minisztériumi ipartól: munkaszervezeti fegyelmet, szervezethez, jobb állóeszköz-kihasználást, az anyagellátás és szállítás gazdaságosabb módszereit például. Bátrán állíthatjuk azonban, hogy van mit tanulságként fölhasználni azokból a fölhalmozódott tapasztalatokból is, melyeket évek során a helyiipar vállalatai szereztek.

Mészáros Ottó

Sürgető a tanyavidék kereskedelmi ellátottságának javítása

A szegedi járási tanács végrehajtó bizottsága tegnapi ülést tartott.

A kereskedelmi csoport munkájának értékelése során a végrehajtó bizottság kielégítőnek találta a kéttagú csoport munkáját, előterjesztett jelentését elfogadta, de megállapította, hogy a mechanizmus változásával a csoport módszereiben is változtatásra van szükség. Sok olyan probléma megoldásában intézkedett eddig a kereskedelmi csoport amelyet megnyugtató módon intézhetnek a körülményeket elsősorban ismerő helyi tanácsok.

Szükségesnek látja azonban a végrehajtó bizottság, hogy a jövő év elején egy külön vb-ülés keretében tárgyalja meg a járásban működő, egyre bővülő, de korántsem kielégítő kereskedelmi hálózat munkáját. Mindinkább sürgető feladatként került szóba a tanyai kerületek alapvető kereskedelmi cikkekkel való rendszeres ellátása, a zöldség-, gyümölcsboltok számának növelése és választékának bővítése. Leszögezték: ha a

szövetkezeti kereskedelem egyedül nem tudja megoldani a lakosság igényeinek megfelelő áruellátást, akkor a kereskedelmi hálózat mellett módot kell találni az állami kereskedelem pozíciójának erősítésére, illetve jobban meg kell vizsgálni a magánkereskedelem lehetőségeit is.

A járás tanácsainak szakember-ellátása, a személyzeti munka hatékonysága volt

PÉNTEK,
1969. AUGUSZTUS 22.

DELMAGYARORSZAG 3